

Som bekendt blev der under 26de Juli 1881 af Høiesteret affagt en Dom, der meget stærkt roffer ved de hidtil fulgte, og som man troede, i god Overensstemmelse med Lovgivningen værende Regler for Snekastningsarbejdets Fordeling og Udførelse, idet det jo nemlig ved nævnte Dom blandt andet blev statueret, at Hartkornet ikke som saadant, men derimod alene vedkommende Gaard- og Husbeboere i den ved Reglement af 20de December 1799 §§ 2 og 5 bestemte Afstand fra Snekastningsstedet have Forpligtelse til Snekastning paa de offentlige Veie.

Denne Dom har da ogsaa vakt megen Opmærksomhed og Misnøie iblandt Kommuneraadene trint om i Landet og, som man ser, foranlediget Andragender til Regering og Rigsdag om, ved Lovgivningsmagtens Hjælp, at søge bevirket tilveiebragt Forandring i den af Dommen fremgaaende uheldige Tilstand.

Da der nu neppe i hele Danmark er nogen Kommune, som Dommen vil have saa uheldige og indgribende Følger for som Esbønderup-Nøddebo, — indenfor hvis Grændser der vel er beliggende et større Komplex af Statsstove end i nogen anden Kommune — har Sogneraadet anset det for sin Bligt ligeledes at fremkomme med en Forestilling til saa Henseende, haabende, at det høie Folkething vil tage samme under høigunstig Overveielse.

Man skal til Støtte for vor Paastand, at Esbønderup-Nøddebo Kommune i særlig høi Grad er bleven prægraveret ved den nævnte Høiesteretsdom, tillade sig at fremhæve, at af Kommunens 14,000 Ldr. Lænb ere de 9,000 Ldr. Land Statsstov, for hvilket Stovareal, der staaer for ca. 200 Ldr. Stovstykkshartkorn, Finansministeriet alt har reserveret sig Fritagelse for i Fremtiden at deltage i den kommunale Snekastning. Vor Kommune med en Folkemængde af ca. 2,300, Hartkorn ca. 457 Ldr. (Stovhartkornet medregnet) og ca. 7 Mil offentlige Veie at besørgte Snekastningen paa, har saaledes allerede hidtil i stærke Snevintre været overbebyrdet, men endnu mere uboverkommeligt vil det selvfølgelig blive i fremtidige Snevintre at holde Veiene ryddelige, efter at den betydelige, skjøndt forholdsvis ringe Hjælp, Stoveieren hidtil har ydet, er inddragen, og da det maa erkendes, at den Foranstaltning, hvorom her er Tale, i fortrinlig Grad har Betydning netop for Staten som Stoveier af Hensyn til den hovedsagelig om Vinteren stedfindende Afsetning af Eraprodukter, vil det med det Samme formentlig ogsaa erkendes, at Villigheden taler for, at Statskassen som Stoveier atter kommer til at deltage i denne Samfundsbyrde.

Men ikke nok, at Stoveieren atter paalægges at deltage i Snekastningen i Forhold til Stovhartkornet, thi da en væsentlig Del af vort Lands Stove slet ikke er skyldbar, vil en Tilbagevenden til de Regler, som fulgtes, forinden den citerede Høiesteretsdom blev affagt, nemlig til Hartkorngrundlaget, dog ikke afgive en retfærdig Norm, hverken i Forhold til Stovene indbyrdes eller i Forhold til disse og Landets mindre Grundbesiddere overhovedet. Skal den lovgivende Magt beskæftige sig med denne Sag, forekommer det os af Hensyn til Stovene rigtigt, at der tilføies de nu gjældende Love, in specie Loven af 30te December 1858, en Bestemmelse om, at ogsaa andre Faktorer end Hartkorn, Folkehold og Assurance summer skulle kunne komme i Betragtning ved Snekastningsarbejdets Fordeling. En saadan Faktor maatte vel kunne findes uden Strag og foriinden at gribe til den langsomme Udvei: en ny Matrikulering, og vover man i saa Henseende at henpege paa, at Stovenes Værdi og Indtægterne deraf i de fleste Tilfælde dog nogenlunde kunne paavises."

I det andet Andragende fra Nordsjælland, i hvilket væsentlig de samme Betragtninger gjøres gjældende, fremhæves, at Næminderød-Bronholt Kommune indenfor sine Grændser har omtrent 2,000 Ldr. Statsstov, hvorpaa der kun hviler ca. 2½ Ld. Stovstyk. Den Hjælp, som Stovene ydede til Kommunens ofte byrdefulde Snekastningsarbejde, var altsaa, allerede forinden den nævnte Høiesteretsdom yderligere forværrede Forholdet, af forsvindende Betydning.

Udvalget, der maa anse en Revision af Snekastningslovgivningen for paatrængende nødvendig, foreslaar Andragenderne Nr. 4, 5 og 6. henviste til Indenrigsministeren.

7. Andragende fra Gaardeier Jens Clemmensen i Hemdrup om Tilladelse til at tage syge Kreaturer i Kur og Behandling. (Indbragt den 13de December 1881 ved Folkethingetsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds, B. S. Olm).

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Gaardeier i Hemdrup pr. Løgstør tillader sig herved at andrage hos Folkethinget om, at det høie Thing vil være mig behjælpelig med, at der enten ad Lovgivningsveien eller